

dan almindelig Indstilling, som den ærede Landsthingsmand antydede. Der har allerede tidligere været Discussion her i Thinget om, hvorvidt Rigsdagen skulde meddele Decharge eller ikke med Hensyn til Regnskabet, og der blev da af den meget ærede Finansminister noget stærkt urgeret paa, at dette ikke kunde være Tilfældet. Det følger af sig selv, som ogsaa af en æret Landsthingsmand er blevet antydet, at, naar der ikke er gjort nogen yderligere Bemærkning, saa er det ligesom, at man erkender, at Regnskabet er rigtigt, og der behøves saaledes, efter Udvalgets Begreber, ikke nogen mere bestemt eller mere udtrykkelig Antydning i saa Henseende, hvorved man desuden undgaaer at komme tilbage paa de Discussioner, som allerede have fundet Sted, og som ikke vare af nogen Bigtighed netop med Hensyn til det Regnskab, som her foresligger. Af den Beslutning, hvorved Landsthinget nedsatte Udvalget, synes det ogsaa at fremgaae, idet det kun blev gjort det til Pligt at gjøre Forslag med Hensyn til de enkelte Puncters Afgjørelse, hvorpaa der af Statsrevisionen var gjort Udsættelser.

Besfely: Jeg maatte maaskee blot tilsæde mig den Bemærkning i Anledning af hvad der er yttret af den ærede 1ste Landsthingsmand for 1ste Kred (Andræ), at det dog maaskee turde vare noget tvivlsomt, om en saadan almindelig Indstilling om Regnskabet burde finde Sted, idet Regnskabet, skjøndt fremsendt af den meget ærede Finansminister, og skjøndt det i Hovedsagen er grundet paa Statsbogholderiet og forsaavidt forterende under Finansministeriet, dog indeholder flere Dele, som egentlig slet ikke vedkomme Finansministeriet. Det vil findes paa forskjellige Steder i Regnskabet udtrykkeligt udhævet, at der er enkelte Ministerier, som have deres Regnskabsvæsen aldeles for sig. Jeg taler her ikke om de specielle Instituter under enkelte Ministerier, men jeg skal navnlig nævne Krigsministeriet og Marineministeriet, hvor der blot i Regnskabet staaer den Sum, som bliver opgivet af vedkommende Ministerium, medens der altid følger specielt Regnskab med, hvortil der udtrykkeligt henvises i det trykte Regnskab. For-

saavidt man altsaa vil have en almindelig Decharge, maatte man derfor, troer jeg, blive enig om, hvorvidt den skulde stiles til Finansministeriet alene, eller ogsaa gives for disse Dele af Statsregnskabet, som holdes aldeles udenfor Finansministeriet. Iøvrigt har Statsrevisionen jo egentlig havt samme Anskuelse, som allerede er udtalt af den meget ærede Ordfører, at, hvor der ikke er gjort nogen Indstgelse, maa man gaae ud fra, at Regnskabet er rigtigt.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, oplæstes

Den af Landstinget

i Genhold til

Grundlovens §53, angaaende Statsrevisorernes med Hensyn til Statsregnskabet for Finantsaaret 1850—51 afgivne Beretning og deres til Rigsdagens Beslutning gjorte Indstillinger, fattede Beslutninger,

saaledes som samme findes i Anhanget, og vedtoges ved den derpaa foretagne Afstemning eenstemmigt med 32 Stemmer.

Formanden: Disse Beslutninger ville nu blive at tilstille Formanden i det andet Thing, med Anmodning om, at de maae blive forelagte dette.

Jeg skal anmeldte, at jeg fra Formanden i det andet Thing har modtaget det i dette Thing vedtagne „Forslag til Lov om Nedsættelse af Bommene i Sjælland, med Undtagelse af dem, der findes paa gamle Kjøbenhavns Amt“, med Anmodning om at forelægge dette Lovforslag for Landstinget. Jeg antager, at det i Løbet af Eftermiddagen skal findes trykt omdeelt paa Pladserne.

Jeg havde ønsket at lade foretage Sagen, angaaende Tyendelov for Kongeriget Danmark, i det næste Møde, paa Mandag, til 2den Behandling; men, da Justitsministeren ikke kan være nærværende paa Mandag, maa denne Sags 2den Behandling derefter udsættes.